

ΠΕΝΘΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

19
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Σεμνά και άθόρυβα, όπως έζησε όλη του την ζωή, έτσι θέλησε και να κηδευθῆ από την έκκλησία του Α' Νεκροταφείου των Αθηνών ο αντι-στράτηγος Πολίτης.

Και όμως είχε καταλάβει εις τον Στρατόν θέσιν που ελάχιστοι έχουν καταλάβει έως τώρα, είχε τιμηθῆ με μεγαλοσταύρους τριών κρατών, με τον Ανώτερον Ελληνικόν Ταξιάρχην, και έχαιρε της όλως ιδιαίτερας εκτιμήσεως του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως και της Α. Μ. του Βασιλέως.

Όχι μονάχα στον Στρατό, αλλά και στη Κοινωνία ολοκληρη το άγγελμα του θανάτου του δεν άκούστηκε μονάχα με την μορφή εκείνη του πένθους, εις το όποιον κυριαρχεί το αίσθημα της λύπης για την άπώλειαν ενός εκλεκτού Στρατιώτου, αλλά κυρίως με το βαθύ αίσθημα του πόνου για τον χαμό ενός τελείου ανθρώπου.

Τά στρατιωτικά προσόντα ενός εκλεκτοτάτου Στρατηγού και Στρατιώτου είχαν βρῆ στο πρόσωπο του Στρατηγού Πολίτη τον πιδ άρμονικό συνδυασμό με τά μύρα μιάς εύγενεστάτης ψυχῆς.

Ό ιστορία θα μιλήση για τον Στρατηγό Πολίτη, τον Διοικητή της Στρατιάς.

Οι άνθρωποι που τον γνώρισαν κλαίνε τώρα τον υπέροχο άνθρωπο και θα θυμούνται πάντα τον μελιχειότατο, τον έντιμότατο, τον αγαθότατο, τον σεμνότατο Διοικητή του Σ. Στρατού της Θεσσαλονίκης.

Ό μνήμη του θα είναι αιώνια.

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Δ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἀπέθανε προώρως προχθές ὁ ἀντιστράτηγος Δημήτριος Πολίτης, ἐσχάτως ἐξεληθὼν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Διώκησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη Μερραρχίας καὶ Σώματα Στρατοῦ, τελευταίως δὲ καὶ τμημα Στρατιάς ἐν Μακεδονία. Ἡ διοίκησις του ἦτο πάντοτε ἀθόρυβος, ὑποδειγματικὴ καὶ ἀξιωματικός.

Ὁ μεταστάς ὑπῆρξε πρότυπον εὐγενοῦς καὶ ἐναρέτου κυρίου, σεμνοῦ καὶ γενναίου ἀξιωματικοῦ.

Ἦτο ἀξιογάπητος καὶ σεβαστός, ἠγάπα τοὺς ὑπ' αὐτὸν καὶ ἦτο δίκαιος, εὐσυνειδήτος, ἐπιεικής, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλητικός, ἀφωσιωμένος οὐ πάντοτε εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν τιμὴν.

Κατὰ τοὺς πολέμους ὑπῆρξε μαχητὴς γενναῖος καὶ ἐμψυχωτὴς τῶν συμμαχητῶν του, ἀκαμπτος δὲ παρέμενε μόνον ὡσάκις ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἐκράτει τὰ ὄπλα τὰ ἱερά.

Εἰς παλαιὰς ἡμέρας διεθνῶν περιπλοκῶν καὶ ἐθνικῆς ἀνωμαλίας ὀπείστη μὲ ὑπερηφάνειαν ἀδικίας καὶ διωγμούς, ἀλλὰ καὶ τότε συνεχῶρει τοὺς πλανωμένους καὶ ἐπίστευε χριστιανικῶς ὅτι οὐκ εἶθεσι τί ποιούσι κατὰ τὰς ἀνωμάλους ἐκείνας στιγμὰς. Ἐμείνε πιστός πάντοτε καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Βασιλέα του, τὴν νόμιμον τάξιν καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις.

Ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς ἐν μέσῳ θαθείας συγκινήσεως συγγενῶν, φίλων καὶ συναδέλφων.

Ἀντεπροσωπεύθη κατὰ τὴν κηδεῖαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, καταθέσας δάφνινον στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ του, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός, παρηκολούθησε δὲ τὴν κηδεῖαν μέχρι τοῦ τάφου του ὁ κ. ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν καὶ πλῆθος συναδέλφων καὶ φίλων, μελῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωρίας καὶ παρεπιδημούντων συμπατριωτῶν του Λευκαδίων.

Κατέλιπεν ἀνταξίαν σύζυγον, ἥτις ἀπετέλεσε πάντοτε τὸ στόλισμα τοῦ ἀφόγου οἰκογενειακοῦ του βίου καὶ δύο σεμνὰ καὶ συμπαθῆ τέκνα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦσι μετὰ σεβασμοῦ τὰ ἰσχυρὰ ἴχνη τῆς ἐντίμου ἱστορίας του.

Θά ἀναστρέφεται πλέον μετὰ τῶν Ἀγγέλων τοῦ Οὐρανοῦ ὁ ἀλησμόνητος στρατηγός.

Γ. Κ.